

Vypraveno

dne 20. 5. 2016

Dodatečně anonymizováno  
v souladu s GDPR





76

MVCRP016FJRJ

PŘÍLOHA

Ministr vnitra  
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci  
dne: 20. 5. 2016  
podpis: 



V Praze dne 18. května 2016  
Č.j.: MV-39666-5/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)  
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0737 r

## Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali manželé ..... nar. Mykulyčyn – Ukrajina, a ..... nar. Domašyno – Ukrajina, (dále jen „žadatel“, „žadatelka“, „žadatelé“), do kterého zahrnuli i své nezletilé děti ..... DU, nar. Praha – Česká republika, a ..... nar. Praha – Česká republika (dále jen „nezletilá dcera“, „nezletilý syn“, „nezletilé děti“), všichni státní občané Ukrajiny, trvale bytem ..... , rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 6. 1. 2016, č.j.: VS-3664/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále také „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 1. 2016, č.j.: VS-3664/835.3/2-2014, **zrušuje** a vrací se k novému projednání.

## Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 požádali žadatelé i za své nezletilé děti o udělení státního občanství České republiky. Všichni jsou státními občany Ukrajiny. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ode dne 1. 12. 2008, žadatelce od 18. 9. 2008, nezletilé dceři od 9. 12. 2008 a nezletilému synovi od 17. 3. 2014.

II.

Žadatelé žijí dle jejich vyjádření na území České republiky od roku 2003, jejich nezletilé děti od narození, tj. od 31. 10. 2005, resp. od 1. 12. 2013. Žadatel je od 1. 6. 2010 zaměstnán u obchodní společnosti ..... , s.r.o. (dále jen „o. s.

“) jako vedoucí pracovník, jeho současný čistý měsíční příjem činí 20.096 Kč. Žadatelka byla od 11. 10. 2013 na mateřské dovolené, v současné době pobírá rodičovský příspěvek do věku 3 let dítěte. V období od 1. 1. 2013 do 31. 8. 2013 byla zaměstnána rovněž u o. s. M ..... i jako asistentka, od 1. 10. 2013 pracuje v o. s. M ..... ve funkci ředitelky. Nezletilá dcera žadatelů je od 1. 9. 2012 žákyní základní školy E.....

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatelé však podle Ministerstva vnitra nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, když neplnili povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Nezletilá dcera žadatelů splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství. Nezletilý syn žadatelů splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, dle Ministerstva vnitra však na základě doložených dokladů k žádosti nesplňoval podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) tohoto zákona. Splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství nezletilí žadatelé z důvodu věku neprokazují.

Ministerstvo vnitra nesplnění výše uvedených zákonných podmínek žadatelům i jejich nezletilému synovi neprominulo, a proto žádosti svým rozhodnutím ze dne 6. 1. 2016 nevyhovělo.

### III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podali žadatelé i za svoje nezletilé děti včasný rozklad, ve kterém zmiňují podmínky pro možné udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 zákona o státním občanství. Dále odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007 - 105, kdy smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy, neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl. Žadatelé uvádí, že se vyjádřili ke svým pochybením na úseku zdravotního pojištění, z jakého důvodu k pochybením došlo, a že odvody a penále uhradili, a od této doby mají veškeré platby hrazeny řádně, včas a v předepsané výši. Nová právní

úprava zkoumá nyní jen 3 roky zpětně, proto jim přichází neadekvátní, aby jim bylo přičítáno k tíži pochybení starší než 3 roky. Dále se žadatelé domnívají, že pochybení, dlužná částka a doba, po kterou nebylo pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) hrazeno, nemohlo žádným významným způsobem ovlivnit fungování zdravotního systému, a proto se jim jeví rozhodnutí Ministerstva vnitra jako nepoměrné.

V rozkladu dále žadatelé poukazují na rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2006, čj.: 2 As 31/2005 - 78, kdy Ministerstvo vnitra nemůže k podmínkám stanoveným v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství připojovat podmínky další, v textu zákona neuvedené, jak by vyplývalo z absolutizace významu slovesa „lze“. Takové volné rozšiřování podmínek udělení státního občanství úvahou správního orgánu nad rámec zákona by právě bylo libovůlí. Ani při výkladu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství proto není možno považovat výčet pěti podmínek za pouze demonstrativní, umožňující jejich rozšíření na základě volné úvahy Ministerstva vnitra, naopak se jedná o výčet taxativní, rozšiřitelný jedině na základě jiného výslovného zákonného ustanovení, za jaké lze považovat např. zohlednění bezpečnostních zájmů státu. Správní uvážení je v první řadě limitováno principy vyplývajícími z ústavního pořádku České republiky; z nich lze vyvodit, že i tam kde vydání rozhodnutí závisí toliko na uvážení správního orgánu, je tento orgán omezen zákazem libovůle, příkazem rozhodovat v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně, tj. principem rovnosti, zákazem diskriminace, příkazem zachovávat lidskou důstojnost, jakož i povinností výslovně uvést, jaká kritéria v rámci své úvahy použil, jaké důkazní prostředky si opatřil, jaké důkazy provedl a jak je hodnotil.

V souladu s výše uvedeným tak žadatelé žádají o prominutí podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, když v případě nezletilého I se jeho pobyt na území České republiky považuje za pobyt trvalý již od narození a nikoliv až ode dne 17. 3. 2014, kdy bylo vydáno rozhodnutí o povolení trvalého pobytu. Žadatelé žádají, aby rozhodnutí správního orgánu bylo zrušeno a bylo vydáno nové rozhodnutí o udělení státního občanství České republiky.

#### IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť mají na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti a po tuto dobu se zde převážně zdržují, nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 14 prokázali znalost českého jazyka.

Žadatelé však podle Ministerstva vnitra nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, když v minulosti neplnili povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Nezletilá dcera žadatelů splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství. Nezletilý syn žadatelů splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, dle Ministerstva vnitra však na základě doložených dokladů k žádosti nesplňoval podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, neboť v době podání žádosti (23. 12. 2013) neměl na území České republiky povolen trvalý pobyt, což je jedna ze základních podmínek, kterou musí žadatel splnit pro případné udělení státního občanství České republiky. Splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství nezletilé děti z důvodu věku neprokazují.

K podanému rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

Ministerstvo vnitra žádost zamítlo z důvodu nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství na straně žadatelů spočívající v tom, že v minulosti řádně a včas nehradili pojistné, k čemuž ministr vnitra odkazuje na str. 8 a 9 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je daná skutečnost podrobně popsána s tím, že oba žadatelé téměř po celé období, kdy byli přihlášení u Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále jen „VZP“) jako samoplátcí k platbám pojistného, žadatel v období od 12/2008 až 5/2010, žadatelka v období 11/2009 až 12/2012, řádně a včas nepřispívali do fondů, ze kterých je hrazena zdravotní péče poskytovaná všem obyvatelům České republiky. U žadatele dosáhl ke dni 8. 6. 2010 dluh na pojistném částky 17.280 Kč s tím, že dluh uhradil dne 5. 8. 2010 a od uvedené doby již u něj žádný dluh na pojistném nebyl VZP vykázán, i z toho důvodu, že za něj hradí pojistné o. s. ..., kde je zaměstnán jako vedoucí pracovník. Obdobně tomu bylo u žadatelky, u které činil dluh na pojistném ke dni 10. 12. 2012 částku 15.273 Kč s tím, že poslední dluh na pojistném ve výši 1.697 Kč uhradila dne 13. 2. 2013 a od uvedené doby nemá rovněž žádné dlužné závazky vůči VZP, neboť od 1. 1. 2013 byla zaměstnána u o. s. ... jako asistentka a později jako ředitelka, v současné době je na mateřské dovolené a pobírá rodičovský příspěvek.

V rámci usnesení Ministerstva vnitra ze dne 9. 7. 2015, kterým bylo správní řízení o žádosti přerušeno na dobu 30 dnů, byli žadatelé mj. Ministerstvem vnitra vyzváni, aby se vyjádřili ke zjištěným pochybením souvisejícím s plněním povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění. Oba žadatelé tak učinili svým písemným vyjádřením ze dne 1. 8. 2015 (položky č. 51 a 52 státoobčanského spisu), ve kterém se snažili osvětlit důvody, na základě kterých došlo k neplnění jejich povinností, tzn. pravidelných úhrad pojistného. Ministerstvo vnitra podrobně vyhodnotilo vyjádření žadatelů na str. 10 a 11 napadeného rozhodnutí s tím, že neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na základě kterých by bylo možné nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona žadatelům prominout.

Z vyjádření žadatelů v rozkladu vyplývá, že si nejsou zcela vědomi neplnění svých zákonných povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, když namítají, že jejich dluhy na pojistném nemohly žádným způsobem ovlivnit fungování zdravotního systému, a proto se jim jeví tvrzení správního orgánu jako zcela nepoměrné. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil

své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností, což je smysl a účel ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona, bez ohledu na to, že jednotlivým chováním žadatelů nemohl být dozajista zdravotní systém státu ohrožen. Ministr vnitra se proto domnívá, že napadeným rozhodnutím nedošlo k porušení zásady přiměřenosti a legitimního očekávání, ani k případné libovůli správního orgánu s tím, že Ministerstvo vnitra rozhodlo zcela předvídatelně, tak jak bývá v obdobných případech pravidlem.

Pro úplnost je třeba dodat, že pokud žadatelé v rozkladu argumentují tím, že s účinností zákona č. 186/2013 Sb. je zkoumána doba porušení povinností, v tomto případě na úseku veřejného zdravotního pojištění, jen 3 roky zpětně, a proto se jim v době účinnosti tohoto zákona zdá neadekvátní, aby jim bylo přičítáno k tíži pochybení starší 3 let, ministr vnitra předně zdůrazňuje, že žadatelé podali žádost i za své nezletilé děti ještě za účinnosti (předchozího) zákona o státním občanství. Podle ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb. se přitom řízení zahájena podle dosavadních předpisů dokončí podle těchto předpisů. Jedinou výjimkou je v tomto ohledu posuzování podmínky § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, jejíž splnění se od 1. 1. 2014 nevyžaduje. To svědčí o skutečnosti, že pokud zákonodárce chtěl některou z podmínek pro udělení státního občanství České republiky posuzovat v kontextu nové právní úpravy, pak tak učinil. A *contrario* lze tedy dovodit, že v ostatních případech takto postupovat nechtěl.

V souvislosti se zkoumáním a hodnocením doby posuzované v případě plnění povinností, ministr vnitra odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „MS“) ze dne 3. 12. 2014, č.j.: 10 A 84/2011 – 31, ve kterém řešil spor mezi účastníky řízení, a to, jak daleko do minulosti zkoumat plnění povinností uvedených v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. MS došel k závěru, že ačkoliv doba, po níž musí cizinec povinnosti uvedené v citovaném ustanovení plnit, není zákonodárcem jednoznačně stanovena, přesto nelze přijmout výklad, podle něhož by se mělo plnění uvedených povinností zkoumat neomezeně daleko do minulosti s tím, že nějaká hranice existovat musí. MS tak dále konstatoval, že v písm. c) předmětného ustanovení je stanoveno, že občanství lze udělit cizinci, který nebyl v posledních pěti letech odsouzen pro úmyslný trestný čin. Z toho lze a *contrario* dovodit, že cizinci, který byl pro úmyslný trestný čin odsouzen před dobou delší 5 let, již občanství udělit možné je. Pokud se tedy z hlediska možnosti udělení státního občanství po pěti letech „promlčí“ odsouzení pro úmyslný trestný čin, je zřejmé, že neplacení zdravotního pojištění, které je z hlediska veřejného práva sice rovněž jednáním nežádoucím, ale míra jeho škodlivosti je ve srovnání s úmyslným trestným činem podstatně nižší, musí být z hlediska možnosti udělení státního občanství „promlčeno“ rovněž nejpozději po pěti letech. V souladu s výše uvedeným ministr vnitra uvádí, že žadatel poslední dlužné pojistné uhradil dne 5. 8. 2010 a od uvedené doby již nemá VZP vykázaný žádné nedoplatky na pojistném ani penále. Ze strany žadatele tak již byla překročena doba více než pěti let, kdy k jeho pochybení na úseku veřejného zdravotního pojištění došlo, a proto ministr vnitra konstatuje, že v případě žadatele byla podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství splněna. Tuto skutečnost však nemůže ministr vnitra konstatovat u žadatelky, neboť poslední dluh na pojistném ve výši 1.697 Kč uhradila až dne 13. 2. 2013, tedy cca před třemi lety, krátce před podáním žádosti. V uvedené souvislosti ministr vnitra konstatuje, že žadatelka neuvedla důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí měla být prominuta podmínka stanovená v § 7 odst. 1 zákona

o státním občanství ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona, přičemž tyto důvody by měly být v příčinném vztahu k nesplnění výše citované zákonné podmínky. Ministr vnitra konstatuje, že za takový důvod nelze považovat vyjádření žadatelky, že její dluhy na pojistném vznikly z důvodu druhotné platební neschopnosti. Vzhledem k tomu, že v té době žila v České republice již více než pět let, lze se domnívat, že měla dostatečnou možnost v tomto období zařídit se tak, aby byla schopna realizovat základní povinnosti, které na ní právní řád České republiky kladl. Ministr vnitra v uvedené souvislosti odkazuje na rozsudek MS ze dne 24. 2. 2016, č.j. 10A 61/2012 – 42, kde je mj. uvedeno, že důvod nehrazení záloh na veřejné zdravotní pojištění v důsledku druhotné platební neschopnosti žalobců, v tomto případě žadatelky, nemůže plnit úlohu omluvitelného důvodu ve vztahu k nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť žalobci, v tomto případě žadatelka, před zahájením své podnikatelské činnosti měli zvážit všechna možná rizika, která jsou s podnikáním spojena, tedy i např. nedosahování předpokládaných zisků. Za důvod hodný zvláštního zřetele nelze s ohledem na shora uvedené považovat ani skutečnost, že žadatelka s rodinou zde pobývá více než 10 let, že nezletilé děti se zde narodily a že zde s manželem pracují a podnikají, nakořím tyto okolnosti nesnižují riziko, že žadatelka bude jako státní občanka České republiky porušovat její právní předpisy.

K odkazu žadatelů na rozhodnutí NSS ze dne 4. 5. 2006, kde obširně popisují, že Ministerstvo vnitra nesmí z textu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství dovozovat, že k podmínkám zde uvedeným může připojovat podmínky další, v textu zákona neuvedené a že takové volné rozšiřování podmínek udělení státního občanství úvahou správního orgánu nad rámec zákona by právě bylo libovůlí, ministr vnitra uvádí, že s ním lze jen souhlasit, avšak žadatelé ani náznakem v rozkladu nevedli, v čem spatřují, že by Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí rozšířilo podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství.

V otázce možnosti prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství nezletilému synovi žadatelů, ministr vnitra uvádí, že ve stanovisku odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 19. 2. 2016, které Ministerstvo vnitra obdrželo dne 22. 2. 2016 (položka č. 74 státoobčanského spisu), bylo konstatováno, že nezletilému žadateli se s ohledem na ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jeho pobyt na území České republiky považuje za trvalý již od okamžiku jeho narození (1. 12. 2013) do právní moci rozhodnutí o povolení trvalého pobytu, tj. 17. 3. 2014. Uvedenou podmínku lze tak nezletilému synovi žadatelů prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt a na jejím území se narodil.

Na základě výše uvedeného se ministr vnitra rozhodl rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 1. 2016, č.j.: 3664/835.3/2-2014, zrušit a vrátit k novému projednání. Ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise dospěl k závěru, že v případě žadatele a nezletilých dětí by bylo možno uvážít postup podle ustanovení § 140 odst. 3 správního řádu, tj. rozhodnout o jejich žádosti samostatně.

Na návrh rozkladové komise bylo rozhodnuto tak, jak je výše ve výroku uvedeno.

**P o u ě n í :** Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra



